

A fog díszítése hosszú időkre nyúlik vissza. A régi egyiptomiak is használtak már nefrit drágaköveket a fogak díszítésére. Napjaink fogdísze, vagy fogékszere is már évtizedek óta létezik.

Általában **kristály**, ritkán **zafírkék**, **rubin piros vagy zöld** színekben használatos. A fogékszer hátsó oldalán gyakran egy vékony **aranyfólia**, vagy valami más **speciális bevonat** található, ami erősebb kötést eredményez a fog szövetéhez. Ez a kis ékszer, mint minden más a fogászatban használatos anyag, minőségi tanúsítvánnyal rendelkezik, nem mérgező, a szájban nyugodtan használható. Nem összekeverendő a műkörmökre ragasztható olcsó kövecskéekkel, melyek szájüregbeli alkalmazása kétségeket ébreszt.

Hogy kerül a fogra az ékszer?

Fogékszert csak [fogorvos](#) rakhat föl. Maga a beavatkozás rövid és teljesen fájdalomtalan, a fog anyagának mindennemű károsításától mentes.

A fog felületét [fogorvosi homokfúvóval](#) letisztítjuk, majd **polírpasztával** simítjuk. A zománcot mintegy 30 másodpercig **speciális savval** előkezeljük. Ezzel az eljárással megnöveljük a ragasztani kívánt felületet. A kezelt fogfelületet alapos lemosás után **szárítjuk**, majd egy speciális ragasztóanyaggal a **fogékszert a foghoz rögzítjük**. A kész munkát simára polírozzuk, növelve a kis ékszer csillogását.

Ha egyszer elmúlna a kis kő okozta örömünk, vagy egy másik nagyobb örömet nyújtana, a régi nyomtalanul és problémamentesen eltávolítható, a fogon nem keletkezik sérülés.